

СТЕНОГРАМА ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА США Д.БАЙДЕНА НА 29 З'ЇЗДІ АФП-КВП

ПРЕЗИДЕНТ. Привіт, АФП-КВП! *(Оплески)*. Ви не просто трудящі, ви спілчани. Це має значення! *(Сміх)*. Добре бути вдома. *(Оплески)*. Як кажуть у Клеймонті, ви всі запросили мене на танець. Дякую.

Будь ласка. Будь ласка, сідайте, якщо є місце. *(Сміх)*.

Ви – величезна причина, чому я стою тут – стою тут сьогодні як ваш Президент. Я справді це маю на увазі. Я в боргу перед вами. З самого початку мого балотування на цю посаду, ще коли я був дитиною, були трудящі, профспілки. Це міняло ситуацію. На той час ми були штатом з правом на працю, і ми змінили це.

Я ніколи не забуду не тільки те, що ви зробили для мене, але й те, як багато це означало для мене та для країни, для нашої країни – те, що ви зробили для нашої країни.

І я хочу подякувати Ліз за те, що вона є таким добрим другом упродовж тривалого часу, першою жінкою, яка очолила АФП-КВП. *(Оплески)*. Народилася у профспілковій сім'ї. Починала як активіст і ніколи не зупинялася. Вітаю, Ліз. Вітаю.

І вітаю Фреда Редмонда, вашого Секретаря-скарбника. *(Оплески)*. Сподіваюся, ваша невістка знає, що виходить заміж у профспілкову сім'ю. *(Сміх.)*

У будь-якому випадку, я знаю, що для нас це гірка радість. Це перший З'їзд без Річа Трамкі. Річ був не лише легендарним профспілковим лідером, він буквально був близьким другом для мене та для багатьох із вас. Справжнім другом, особливо, коли справи йшли не дуже добре. Він завжди був поруч.

Насамперед, він був американським робітником. Як би високо він не піднявся кар'єрними сходами, він ніколи не забував, звідки він родом. Ми постійно використовуємо цю фразу – «ніколи не забувай, звідки ти родом». Він ніколи не забував, звідки він родом і в чому сенс цієї роботи.

Знаєте, перед тим, як Річ пішов із життя, він зробив мені – *(оплески)* – він зробив мені найбільший комплімент, який я коли-небудь отримував у своєму житті, і я говорю це щиро. Він назвав мене – що тільки-но зробив ваш Президент – «найпрофспілковішим Президентом в історії». Я обіцяв вам, що буду таким, і я зобов'язуюсь перед вами: поки я займаюся цією роботою, я залишатимуся таким. *(Оплески)*.

І, друзі – *(аплодисменти)* – дякую вам.

Мушу сказати вам, що ніщо не змусило мене пишатися більше, ніж це. Ось чому я подбав про те, щоб Міністром праці став колишній голова профспілки. *(Сміх)*. *(Оплески)*. Марті Волш. Марті. *(Вимовляє з бостонським акцентом)*. Він збирається навчитися говорити англійською, але він справжній. *(Сміх)*. Я весь час жартую над ним. Жартую. Він паркує свою машину в сараї – *(вимовляє з бостонським акцентом)* – але він знає, що робить. *(Сміх)*.

Марті був тут учора, і він робить страшенно важку роботу, але він страшенно бореться за всіх нас.

І тільки вчора – *(оплески)* – тільки вчора у мене була розмова – розмова по Zoom – з нашим наступним сенатором від цього штату, Джоном Феттерманом. *(Оплески)*. Знаєте, якщо ви в окопі, ви захочете, щоб Джон був з вами, друзі.

Я знаю, що йому не терпиться повернутися на назад. Він добре виглядає. І в цьому штаті немає сильнішого і потужнішого голосу для людей праці, ніж Джон – і вже точно немає сильнішого, якщо вже на те пішло. *(Сміх)*.

Послухайте, сьогодні до нас приєдналися три чудові члени Конгресу, які прилетіли зі мною літаком Air Force One: Брендан Бойл, який за трудящих, трудящих, трудящих. *(Оплески)*. Дональд Норкросс, який за трудящих, за трудящих. *(Оплески)*. І Мері Кей Скенлон теж. *(Оплески)*. Всі – до речі, всі вони були там, коли було важко – коли було важко голосувати. Коли було важко голосувати за те, щоб залишитись з вами, вони були там. І вони є великими захисниками профспілок.

І Стейсі Абрамс також тут. До речі, я хочу попросити вас усіх про ласку. Допоможіть їй у Джорджії. Допоможіть Стейсі Абрамс у Джорджії.

Є три речі, про які я дізнався про неї на самому початку. Перше – вона вірна. Друге, вона здатна. І третє, вона розумніша за вас – мене. *(Сміх)*. Вона знає, що робить. Так що, друзі, будь ласка, допоможіть їй.

І, друзі, завдяки всім вам, ми йдемо вперед і ми пройшли довгий шлях за короткий час.

Ви пам'ятаєте, якою була наша економіка, перш ніж ми вступили на посаду? Три тисячі американців щодня помирали від COVID. Двадцять мільйонів американців втратили роботу за попереднього президента.

Фактично, так багато американців втратили роботу, що мій попередник став лише другим президентом в історії, який пішов з посади, маючи менше робочих місць в Америці, ніж коли він обійняв посаду. Але ви зробили крок уперед. Іншим, до речі, був Герберт Гувер.

І просто згадайте – пам'ятаєте ті довгі низки авто, що розтяглися на милі, чекаючи, поки в їхній багажник покладуть коробку з продуктами? Це були не лише бідняки, це були представники робітничого класу, це були представники середнього класу. У цих чергах було багато гарних машин. І поки це відбувалося, в Америці під час кризи у 2020 році з'явилося більше мільярдів, ніж будь-якого іншого року в історії. Поговоримо про контрасти.

Звичайні люди отримують – стоять у черзі по годині за коробкою з продуктами. А політика минулого створила більше мільярдів, ніж будь-коли в історії Америки.

Друзі, у це важко повірити, але це правда. Це те, що ми успадкували.

І потім, з вашою допомогою, ми почали працювати з економічним баченням, яке дивиться зі Скрентона, штат Пенсильванія, і таких же працьовитих міст по всій Америці, а не з Волл-стріт.

Не Волл-стріт побудувала цю країну, а середній клас побудував цю країну. І профспілки побудували середній клас. *(Оплески)*.

Я не жартую. Без профспілок не було б середнього класу. *(Оплески)*. Це факт.

І, до речі, не так. Ви – найпідготовленіші працівники у світі, і це не гіпербола. Коли ви добре працюєте, усі працюють добре.

Знаєте, якщо інвестиційні банкіри в Америці – вони не всі погані друзі. Вони непогані. Але знаєте, що? Якби вони оголосили страйк, ні чорта б не сталося. *(Сміх)*. Але знаєте що? Вгадайте, що? Я говорю це своєму приятелю – якщо ІВ, ІВЕW оголосить страйк, все зачиниться. *(Оплески)*. Так тримати.

Друзі, я не думаю, що ви усвідомлюєте, наскільки ви важливі. Я не намагаюся бути з вами люб'язним, це просто факт.

Друзі, нам потрібна економіка, вибудована від середнього класу і знизу вгору, а не зверху вниз. Тому що я знаю, що коли середній клас живе добре, то всі живуть добре. У багатих все дуже добре. Вони ніколи не страждають.

Але я також знаю, що надто часто у нас була економіка, в якій багаті домагалися все більшого та більшого, а середній клас залишався позаду.

Тому ми взялися до роботи, щоб змінити це. Це почалося з Американського плану порятунку. Цей закон допоміг 41 мільйону людей – 41 мільйонам людей поставити їжу на стіл. Пам'ятайте, вони мали проблеми з їжею на столі. Він поклав гроші в кишені працюючих американців, які потрапили в біду, були викинуті на вулицю, бо не могли заплатити за квартиру не з власної вини. Це дало їм те, що мій батько називав «трохи перепочинку». *(Оплески)*.

Наступним кроком став двопартійний закон про інфраструктуру. І зараз не тільки минає Тиждень інфраструктури, ми вступили у Десятиліття інфраструктури! *(Оплески)*.

І люди побачать багато з цього. Ми маємо нагадати їм, звідки це береться. Цього року ми оголосили про виділення майже 3 мільярдів доларів на покращення більш ніж 3000 аеропортів у 50 штатах цього року. Ми оголосили про виділення 5 мільярдів доларів, щоб працівники, об'єднані у профспілки, могли розпочати роботу зі створення національної мережі станцій зарядки електромобілів. Ми оголосили про найбільші інвестиції в громадський транспорт в історії Америки – більше, ніж вся система Amtrak на початку її існування: 20,5 мільярда доларів. *(Оплески)*.

І люди, з яких ми вийшли – наприклад, коли Президент – Президент Обама завжди давав мені гарні завдання. Пам'ятаю, якось я увійшов – це не жарт – він сказав: «Джо, наведи лад у Детройті». Я відповів: «Добре, без проблем». *(Сміх)*. Ні, ви думаєте, я жартую. Ви думаєте, я жартую.

Чого я не розумів, так це того, що я вже багато знав про міста. Коли я був у Детройті, переважна більшість людей, які мешкають у цих містах, працюють за містом, тому що в містах більше не виробляють. За містом.

Тому ми створили для них залізничну систему. Ми маємо вантажну систему... У нас є автобусна система. Це змінило місто. Воно зростає. Воно створить більше добрих робочих місць, використовуючи продукцію,

виготовлену в Америці. І, друзі, воно також знижує забруднення навколишнього середовища, роблячи більш безпечним та спокійним щоденний шлях на роботу.

Що все це означає для всіх вас – це проста пропозиція. І я пам'ятаю, як ми це обговорювали, старий. Коли я думаю про глобальне потепління, я думаю про робочі місця. Робочі місця, робочі місця, робочі місця. Добре оплачувана профспілкова робочі місця. Робочі місця, де можна виростити сім'ю. Робочі місця, які не можна передати на аутсорсинг. *(Оплески)*.

Послухайте закон про інфраструктуру – це не просто відновлення нашої інфраструктури. Йдеться про відновлення середнього класу. Саме тому ми подбали про те, щоб закон про інфраструктуру включав значні заходи з захисту праці. Наприклад, я наполягав на тому, щоб переважна більшість коштів, включених до закону, підкорялася вимогам Девіса-Бейкона. Профспілка має це робити. *(Оплески)*.

І це не просто тому, що вони хочуть допомогти профспілкам. Все просто: ви найкращі у світі. Якщо ми збираємося будувати інфраструктуру, ми повинні – знаєте, я завжди вважаю, що ми недостатньо говоримо про це, і я не збираюся витратити на цей час сьогодні – але знаєте що? Ви не можете просто вирішити що хочете стати монтажником труб, електриком або кимось ще. Для цього потрібно чотири або п'ять років наполегливої роботи. Це як вступити до коледжу. На щастя, ви отримуєте ці профспілкові внески – вам платять за те, що ви робите частину цього. Але я хочу сказати наступне: люди не розуміють – і я бачу це в кожному місці, де буваю, і ви чули, як я роблю це в торгових палатах – що у світі найпідготовленіші робітники.

Тому друзі, які відновлюватимуть нашу країну, отримуватимуть вищу зарплатню. Вони мають на це право.

Ще одна річ, яку робить закон: він допомагає розширити офіційне учнівство. Профспілкове партнерство, яке дозволяє працівникам заробляти, доки вони навчаються. Це важливо. Тому що закласти міцний фундамент для майбутнього цієї країни – це не просто мати міцні дороги та мости. Йдеться про забезпечення того, щоб тут, в Америці, люди, які багато працюють, могли жити гідно та з повагою.

Саме тому я продовжую закликати Конгрес нарешті ухвалити Закон про ПРО – (аплодисменти) – який полегшить організацію трудящих.

Знаєте, коли Франклін Рузвельт ухвалив Закон про НРТВ, він не казав, що не можна мати профспілки. Він сказав, що ми маємо заохочувати профспілки. Те саме говорить і НРТВ. Це велика різниця.

І, послухайте, я говорю це не лише для того, щоб бути прихильником профспілок. Я говорю це, тому що я проамериканський. *(Оплески)*.

Друзі, саме такий підхід я вибрав, щоб побудувати цю економіку. І що потрібно зробити? Ну, ми зменшили смертність від COVID на 90 відсотків. Ми відкрили школи та підприємства, які були закриті. Все це призвело до найбільшого відновлення робочих місць в американській історії.

Люди не хочуть говорити про це в наші дні, але це правда: відколи я став Президентом, ми створили 8,7 мільйона нових робочих місць за 16

місяців. Це рекорд усіх часів. *(Оплески)*. І навіть минулого місяця 390000 робочих місць та 600000 нових робочих місць у обробній промисловості. А вони казали, що виробництво в Америці померло. *(Оплески)*.

Послухайте, друзі, рівень безробіття у нас на історичному мінімумі – 3,7 відсотка. І мільйони американців йдуть – я люблю, коли ці друзі говорять про те, чому ці – «Цей хлопець залишив мою роботу і пішов на іншу роботу». Тому що йому почали платити більше. *(Сміх та оплески)*. Хіба це не жахливо? Хіба це не сором, що їм доводиться конкурувати за робочу силу?

За більш високооплачувану роботу, за кращу роботу для них та їхніх сімей. Цього давно не було у цій країні, але це відбувається зараз. І це працює.

Після мого вступу на посаду, з вашою допомогою, у сімей по всій країні поменшало боргів. Вони мають більше заощаджень по всій країні. *(Оплески)*. Минулого року більше американців подали заявки на відкриття нових малих підприємств, ніж будь-коли в історії США. *(Оплески)*. 5,4 мільйона нових заявок на відкриття малого бізнесу. Робочі місця та компанії знову повертаються додому. І ми робимо «купуй американське» реальністю, а не просто гаслом. *(Оплески)*. Я не укладаю контракти з федеральним урядом, якщо він не може довести, що купив товар в Америці.

І, до речі, республіканці люблять зображати мене таким собі великим марнотратом. Ми витратили багато грошей, але зіставимо факти. За мого попередника дефіцит вибухнув, збільшуючись – збільшуючись щороку. І всі ці блага діставалися переважно 1 відсотку населення.

За моїм планом, минулого року ми скоротили дефіцит на 350 мільярдів доларів, зробивши все це. *(Оплески)*.

Знаєте, вони кажуть: «Байден хоче більше витратити на школи і таке інше. Вгадайте, що буде? Він створить дефіцит».

Пані та панове, цього року, до кінця фінансового року, ми скоротимо федеральний дефіцит ще на 1,6 трильйона доларів – за один рік. За рік. *(Оплески)*.

Тож коли вони прийдуть до вас і будуть говорити про великі витрати, нехай знають. Майже 2 трильйони доларів скорочення дефіциту.

Я не хочу більше чути цю брехню про безрозсудні витрати. Ми змінюємо життя людей. *(Оплески)*. І завдяки цьому цього року ми забезпечуємо найбільше скорочення дефіциту в історії Сполучених Штатів Америки. *(Оплески)*.

Послухайте, суть у наступному: згідно з моїм планом розвитку економіки, ми досягли видатного прогресу. І ми поставили Америку у становище, яке дозволяє вирішити всесвітню проблему, яка гірша скрізь, крім тут: інфляцію. Вона виснажує сили багатьох сімей.

Я виріс у родині недалеко звідси, у Клеймонті та Вілмінгтоні, де якщо ціна галону бензину підвищувалася, це ставало предметом розмови за обіднім столом. Це мало значення. У моїй робітничій сім'ї це мало значення. Це мало значення, якщо зростала ціна на продукти харчування.

Проблема в тому, що республіканці в Конгресі роблять усі можливе, щоб зупинити мої плани зниження витрат для звичайних сімей.

Ось чому мій план не завершено і чому результати також не завершені. Робочі місця повертаються, але ціни все ще надто високі. COVID сходить нанівець, але ціни на бензин зростають. Наша робота не закінчена.

Але ось у чому річ. Америка ще має зробити вибір: вибір між урядом небагатьох для небагатьох чи урядом для всіх нас, демократією для всіх нас, економікою, де у всіх нас є чесний шанс і можливість заслужити своє місце в економіці. Мій план простий.

По-перше, я зроблю все, що в моїх силах, щоб утримати підвищення цін на газ, спровоковане Путіним. Відколи він вторгся в Україну, він подорожчав на 1,74 долара за галон – не інакше як через це.

Тому я маю план зі зниження вартості газу та продуктів харчування. Це займе час, але дозвольте світу координувати найбільший викид того, що я зміг зробити – найбільший викид нафти – з глобального фонду в історії. Мільйон барелів на день. І 240 мільйонів барелів для збільшення світової пропозиції, поки я переконую інші країни приєднатися до нас, щоб утримати ціни від – утримати ціни від ще більшого зростання.

І я тісно співпрацюю з нашими європейськими партнерами, щоби вивести 20 мільйонів тон зерна, заблокованого в Україні, на ринок, щоб допомогти знизити ціни на продовольство. *(Оплески)*.

Друзі, послухайте, війна Путіна не лише намагається знищити українську культуру, знищити людей та вчинити незліченні військові злочини, вона також заблокувала зерно – тисячі тон зерна, заблокованого в елеваторах, готові до експорту, але вони не можуть бути вивезені через Чорне море тому, що водні шляхи небезпечні. Тому ми працюємо над планом вивезення зерна через інші країни залізницею.

Але знаєте, що? В Україні така сама система, як і в Росії – залізнична колія відрізняється від колії інших шляхів у Європі. Тому ми збираємося побудувати бункери – тимчасові бункери – на кордонах України, у тому числі в Польщі, щоб ми могли перевантажувати його з цих вагонів у ці бункери, у вагони в Європі, вивозити його до океану та розвозити по всьому світу. *(Оплески)*. Але на це потрібен час.

По-друге, ми працюватимемо над зниженням цін на газ та продукти харчування. Ми можемо заощадити гроші сімей і на інших товарах. Ми можемо змінити динаміку сімей середнього класу. Дамо їм невеликий перепочинок, як казав мій батько. Ви чули, як я це казав раніше.

Але уявіть, що ви – те, що роблять більшість сімей середнього та робітничого класу – вони дивляться на щомісячний рахунок, який у них є на все. Можливо, квартплата або іпотека. Витрати на утримання авто. Продукти. Все.

Тому, якщо частина цих витрат зростає, один із способів боротьби з інфляцією для сімей – знизити інші витрати.

Наприклад, 200000 осіб із діабетом першого типу платять за інсулін до 1000 доларів на місяць. Ми можемо зробити так, щоб вони платили не більше ніж 35 доларів на місяць. (Оплески).

Таким чином, я – і, до речі, фармацевтичні компанії, як і раніше, будуть дуже добре заробляти. Розробка інсуліну коштуватиме їм 10 доларів. Тож вони заробляють у три з половиною рази більше своїх витрат.

Мій план дає Medicare право вести переговори із фармацевтичними компаніями, як це робить Адміністрація у справах ветеранів. Зниження середньої вартості рецептурних ліків – це гігантський спосіб – (оплески) – це справді так – це впливає на загальну суму грошей, яку вам доводиться виписувати з чекової книжки.

Отже, бензин подорожчав, продукти подорожчали, та ми збираємось спуститися вниз, чи то пекло або висока вода. Але є й інші речі, які ми можемо зробити, окрім зниження ціни на інсулін до 35 доларів на місяць.

Уявіть собі, яку різницю може принести. Уявіть собі, яка різниця може бути, якщо насправді у вас є інші речі, які я пропоную. Уявіть собі. Уявіть собі, що ви знаходитесь в ситуації, коли ви збираєтеся – може бути в положенні, коли ви оплачуєте дошкільну освіту дітей трьох і чотирьох років, збільшуючи експоненційно їхні можливості, незалежно від того, з якої сім'ї вони походять, з точки зору рівня освіти – щоб підняти стандарти для людей.

Уявіть собі, що ми могли б зробити, якби ми – для догляду за дітьми в таких містах, як Філадельфія, Нью-Йорк – великих містах – Чикаго. Догляд за дитиною коштує дванадцять-чотирнадцять тисяч доларів на місяць [рік]. Ну, вони не повинні платити за це більше ніж 7 відсотків від вашого доходу. Ми легко можемо собі це дозволити.

Послухайте, ми могли б зробити те саме – (*аплодисменти*) – але я – але я дійсно маю на увазі це. Подумайте, як це змінить сім'ї, які ви представляєте. Подумайте, як це змінить сім'ї – змінить обставини для представників робітничого класу.

І, до речі, те саме можна зробити з комунальними платежами. Конгрес може полегшити витрати сімей сьогодні, прийнявши запропоновані мною інвестиції в чисту енергію – такі речі, як податковий кредит для бізнесу, що виробляє чистішу енергію, зниження податків для сімей, які роблять свої будинки більш енергоефективними, що, до речі, означає набагато більше робочих місць для деяких людей у цьому залі.

Я зустрівся майже з дюжиною великих керівників – керівників 12 найбільших комунальних компаній Америки. Вони сказали: «Якщо ви приймете це скорочення податків – цей податковий кредит на модернізацію будинків, утеплення тощо, ми гарантуємо, що негайно знизимо середню вартість енергії на 500 доларів на рік для середньої родини». Це дуже допомогло б. А у довгостроковій перспективі це допоможе нарешті зробити Америку по-справжньому енергетично незалежною.

Таким чином, у майбутньому американські сім'ї більше не залежатимуть від забаганок дик – забаганок диктаторів по всьому світу. Ми виклали конкретні плани щодо економії грошей для сімей – (*аплодисменти*) – не

лише на рецептурних ліках та комунальних платежах, а й на вартості оренди та іпотеки, високошвидкісному Інтернеті. Ви, друзі, збираєтеся прокладати високошвидкісний інтернет, і ми вже маємо на це гроші – мільярди доларів. І знаєте, що? Коли ви все зробите, це зменшить вартість високошвидкісного Інтернету для кожної сім'ї в Америці на 30 доларів на місяць. Це величезні гроші. *(Оплески)*. І багато робочих місць.

Слухайте, ми можемо зробити все це. Я прошу – все, що я прошу, щоб найбільші корпорації і найбагатші американці почали платити свою справедливу частку податків. *(Оплески)*. Я цілком серйозно.

Хтось вважає, що податкова система справедлива? Підніміть руку. *(Сміх)*.

Послухайте, згідно з моїм планом – я взяв на себе це зобов'язання на самому початку, і нічого не змінилося – жодна людина, яка заробляє менше 400000 доларів на рік, не платитиме ні на один, ні на один пенні більше федеральних податків. Ніхто. *(Оплески)*.

Але у нас більше не буде ситуації, коли 55 найбільших компаній зі списку Fortune 500 заробили 40 мільярдів доларів за останні – щороку за останні два роки, та заплатили нуль – нуль – нуль федерального прибуткового податку з цього прибутку у 40 мільярдів доларів.

Це факт...

АУДИТОРІЯ. Буу...

ПРЕЗИДЕНТ. Ні, це факт. Я знаю, це звучить так, ніби я роблю – я даю вам слово, що це факт.

Справа в тому, що в Америці приблизно 790 або близько того мільярдерів. Ви знаєте, яка середня податкова ставка для мільярдера? Я серйозно. Це цілком серйозно. Можете перевірити. Вісім відсотків. Податкова ставка для всіх вас значно вища – у два-три-чотири рази. Податкова ставка. Я повторюю це знову: 8 відсотків федеральних податків. Будь-хто в цій кімнаті, хто так думає – я знаю, що ви вважаєте це несправедливим, але ми маємо щось з цим робити.

І, до речі, так думають не лише трудящі – робітничий рух, профспілки та демократи. Середній республіканець знає, що це несправедливо. Мама та тата з передмість, які дивляться на це і розуміють, що це несправедливо.

Я вважаю, що мільярдери не повинні сплачувати менші податки, ніж вчителі, пожежники, електрики або поліцейські. *(Оплески)*.

У республіканців все навпаки. Їх план буквально закликає до підвищення податків на середній клас і людей праці та зниження податків на корпорації та багатих американців.

І я не говорю про те, щоб когось покарати; просто платіть свою справедливу частку. Це питання порядності. Це питання гідності. Це питання фіскальної відповідальності.

Слухайте, я вірю у двопартійність, але в мене немає ілюзій щодо Республіканської партії – партії ЗАВЗ. Мені вдалося залучити деяких республіканців до мого плану. Але справа в тому, що республіканці в Конгресі все ще перебувають у лещатах порядку денного ультра-ЗАВЗ. Вони,

як і раніше, відмовляються розглядати питання про зміну будь-якої частини податкових скорочень Трампа, які принесли величезні доходи мільярдам та іншим особам, і за які не було сплачено.

Вони, як і раніше, відмовляються розглядати питання про мінімальний корпоративний податок у розмірі 15 відсотків – 5-відсотковий мінімальний податок. Схоже, вони вважають, що проблема сьогodнішньої Америки в тому, що сім'ї, які працюють, платять недостатньо».

Сенатор-республіканець Рік Скотт із Флориди.

АУДИТОРІЯ. Буууу...

ПРЕЗИДЕНТ. Як би сказала моя мама, «Бог його любить» – він виклав план. Думаю, що він лежить у вас на столах. Я тільки-но взяв одну сторінку з цього плану. Добре? Це опубліковано.

Там говориться: «Все федеральне законодавство припиняє свою дію через п'ять років. Якщо закон вартий того, щоб його зберегти, Конгрес може прийняти його знову».

Вгадайте, про що це? Соціальне забезпечення. Не жарт. Соціальне забезпечення. Medicare. Medicaid. Кожен – це не жарт.

Щоп'ять років це буде урізатися. Щоп'ять років. І якщо його не буде відновлено в результаті голосування у Сенаті 60 або більше голосів, вгадайте що? Воно автоматично припиняє своє існування. Ось що вони пропонують. Якщо тільки загальний – Конгрес не проголосує за це ствердно – не поверне їх до існування.

Подумайте про це. Соціальне забезпечення, за яке ви платили все своє життя. Medicare. Medicaid. Не жарт. Справді, запитайте себе: наскільки спокійно ви спатимете ночами, знаючи, що кожні п'ять років Тед Круз та інші ультра-ЗАВЗ республіканці голосуватимуть за те, чи буде у вас забезпечення, Medicare або Medicaid?

Малоймовірно, що їм вдасться все це знищити, але хтось із вас хоч на секунду сумнівається, що вони знайдуть способи урізати пільги та програми, щоб зберегти хоч щось?

У цьому вся справа. Вони завжди хотіли урізати соціальне забезпечення. Вони завжди хотіли скоротити Medicare. Вони завжди хотіли скоротити Medicaid. Але якщо вам доведеться починати з нуля?

Джентльмен з Вісконсину, сенатор Рон Джонсон, знову взявся за своє, намагаючись знищити Закон про доступне медичне обслуговування, включаючи його захист до умов, які існували раніше. Умови, які існували раніше, для ста мільйонів. Єдина причина, через яку страхова компанія має покривати їх, – це закон, - і вони ніколи не перестануть домагатися цього.

Так, тепер, щодо плану сенатора Скотта, який намагається відступити. Але зрозуміло: останнє, що вони хочуть бачити в цій країні – це трудящі при владі.

Підсумок такий: я щиро вірю, що ми домоглися видатного прогресу, заклавши новий фундамент для нашої економіки, що стане зрозумілим, як тільки глобальна інфляція почне відступати.

Сьогодні на карту поставлено багато. Але правда в тому, що я ніколи не був такий оптимістичний щодо Америки, як сьогодні. Я справді так вважаю.

Я подорожую світом, намагаючись повернути все на свої місця. Ви знаєте, Трамп залишив не дуже гарну ситуацію. *(Сміх)*. Ви думаєте, я жартую.

Куди б я не поїхав у світі, чи то міжамериканська конференція, яку ми щойно провели для цієї півкулі, чи НАТО, чи робота з країнами АСЕАН, чи Далекий Схід, знаєте що? Вони дивляться на мене, і я говорю – я говорю: «Америка повернулася». І вони дивляться на мене і кажуть: «Чи надовго?»

Це Америка. Ми можемо зробити будь-яку бісову річ, на яку ми здатні. І знаєте, що? Ми не збираємося повертатися до хибних обіцянок оманливої економіки. Ми йдемо вперед. *(Оплески)*. Ми йдемо вперед.

Я справді це маю на увазі. Я знаю, що мене називають зарозумілим оптимістом, але це ґрунтується на історії. Ми – найунікальніша країна у світі. Ми організовані за одним поняттям. Решта країн організовані з урахуванням етнічної приналежності, релігії, географії. Але Сполучені Штати ґрунтуються на ідеї. Єдина країна у світі, заснована на ідеї. Подумайте про це.

Подивіться праворуч. Подивіться ліворуч. Подивіться, чи люди мають однакове походження. Ми такі різноманітні.

Чому ми це робимо? Тому що ми сказали: «Ми вважаємо ці істини самоочевидними, що всі чоловіки та жінки створені рівними» – *(аплодисменти)* – «наділені своїм Творцем певними невід’ємними правами... життям, свободою».

Ми ніколи не досягали цієї мети, але ми ніколи – за винятком адміністрації Трампа – не намагалися відійти від цієї мети. І вона стає краще з кожним разом, коли ми тиснемо.

І профспілки – профспілки відіграватимуть вирішальну роль у цьому майбутньому. Америка завжди розраховувала на працівників, об’єднаних у профспілки. Якщо вам дати хоч півшансу, ви ніколи, ніколи, ніколи, ніколи не підводили країну. Ми знову розраховуємо на вас, щоб побудувати цю країну для всіх нас – *(аплодисменти)* – допомогти побудувати економіку, яка працює на трудящих.

І я обіцяю вам, що продовжуватиму боротися за вас! Чи готові ви боротися поруч зі мною? *(Оплески)*.

Що ж, давайте будувати її разом! Давайте продовжимо давати робітничим сім’ям шанс на боротьбу, зустрінемо наші проблеми віч-на-віч і продовжимо будувати кращу Америку. Тому що ми можемо зробити це!

Нехай благословить вас усіх Господь, і нехай Господь захистить наші ряди. *(Оплески)*.

Ми можемо все! Дякую.

14 червня 2022 року, Конференц-центр Філадельфії, Пенсильванія